

στως τῶν γυπῶν σταφυλῶν ἀπὸ ψῦξιν.

Ἐκ τῶν ἄλλοιώσεων, ἐκτὸς τῶν προ-ερχομένων ἐκ τῶν αὐξομειώσεων τῆς θερμοκρασίας, τῆς σχετικῆς ὑγρασίας καὶ τῶν λοιπῶν συνθηκῶν, κυριώτεραι εἰναι ἔκειναι, αἱ ὅποιαι πρόκαλούνται ἀφ' ἐνδος μὲν ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς ψύξεως, ἀφ' ἐτέρου δὲ ἐκ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ διοξειδίου τοῦ θείου καὶ τὰς θειώσεις τὰς ὅποιας ἐνέργοδεν ἐντὸς τῶν ψυκτικῶν θαλάμων διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν μικροοργανισμῶν ὅποιοι προκαλοῦν ἀσθενείας καὶ σήψεις ἐπὶ τῶν σταφυλῶν.

α) Ἅλλοιώσεις προκαλούμεναι ἐξ ὑπερβολικῆς ψύξεως τῶν σταφυλῶν

Ως ἐλέχθη ἡδη, ἡ ἀρίστη θερμοκρασία συντρήσεως τῶν νωπῶν σταφυλῶν ἐντὸς τῶν ψυκτικῶν θαλάμων, κυμαίνεται μεταξὺ τῶν—1 ἔως 1° C. Εἰς κάτωτέρας αὐτῶν θερμοκρασίας εἶναι δυνατόν νὰ παρουσιασθοῦν ἄλλοιώσεις καὶ ζημιαὶ ἐπὶ τῶν σταφυλῶν λόγῳ παγώματός των, δεδομένου διὰ τὸ σημεῖον τῆς ψύξεως τῶν σταφυλῶν κυμαίνεται μεταξὺ τῶν—2 ἔως—4° C. Ή εὐαισθησία δὲ τῶν σταφυλῶν εἰς τὸ πάγωμα, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ποικιλίαν καὶ τὰς ἄλλας συνθήκας τῆς καλῆς συντηρησάσως των, ἔχαρται καὶ ἀπὸ τὸν βαθμὸν τῆς ώριμότητός των κατὰ τὴν συγκομιδὴν των, συνδεομένου τοῦ δρου τούτου μὲ τὸ περιεχόμενον ποσὸν τῶν στεκχάρων ἐντὸς τοῦ χυμοῦ τῶν σταφυλῶν.

Οὕτω, σταφυλαὶ μερικῶν ποικιλιῶν, συγκομισθεῖσας κατὰ τὸ στάδιον τῆς πλήρους ώριμάντεως των διετηρήθησαν καλῶς ἀκόμη καὶ εἰς τὴν θερμοκρασίαν τῶν—2° C.

Αἱ ἐκ παγώματος ζημιοθέτειαι σταφυλαὶ ἐμφανίζουν τὰ κάτωθι συμπτώματα καὶ ἄλλοιώσεις.

Ο βόστριχος (κοτσάνι) καὶ οἱ μίσχοι τῶν ραγῶν ἀρχίζουν νὰ ζημιοῦνται ἀκόμη καὶ εἰς την θερμοκρασίαν κατὰ τὴν ὅποιαν αἱ ράγες ἐμφανίζονται ἀβλαβεῖς, παρουσι-

άζουν δὲ μίαν εὐλυγίσταν καὶ μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου καθίστανται καστανομελανοὶ καὶ ἐν συνεχείᾳ μαραίνονται.

Κατόπιν ἀρχίζουν νὰ μαραίνωνται αἱ ράγες, ἐνῷ ἡ σάρξ των γίνεται σκιερὰ καὶ γαλακτώδης, χάνουσα τὸν διαυγῆ χρωματισμὸν τῆς.

Εἰς τὰς λευκάς καὶ ἐρυθρᾶς ποικιλίας σταφυλῶν ὁ φλοιὸς τῶν ραγῶν ἐμφανίζει ἐναὶ ἐλαφρὸν καστανομελανὸν χρωματισμόν, καθίσταται δὲ ὑδρηής καὶ γλοιώδης. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω αἱ ράγες ἀποσπένται εὐκόλως ἐκ τῶν μίσχων των, οἱ ὅποιοι ἐμφανίζουν τὰ σημεῖα των συνδέσεως μετά τῶν ραγῶν βραχύτερα καὶ μελανά.

β) Ἅλλοιώσεις ἐκ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ διοξειδίου τοῦ θείου ἐπὶ τῶν σταφυλῶν

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συντρήσεως τῶν νωπῶν σταφυλῶν ἐντὸς τῶν ψυκτικῶν θαλάμων, διενεργοῦμεν θειώσεις, ὡς τὴν ίδωμεν εἰς τὸ εἰδίκον κεφάλαιον, διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν μικροοργανισμῶν, οἱ ὅποιοι προκαλοῦν ἐπὶ αὐτῶν ἀσθενείας καὶ σήψεις καὶ διὰ τὴν ἐν γένει καλλιτέραν, ἀπὸ ἀπόφεως ἐμφανίσεως, συντήρησιν αὐτῶν.

Κατὰ τὰς θειώσεις αὐτὰς τῶν σταφυλῶν, ἔνται δεικνύουν μίαν εὐαισθησίαν εἰς τὴν περίσσειαν τῆς συμπυκνώσεως τοῦ διοξειδίου τοῦ θείου, η ὅποια ἐκδηλοῦνται διὰ διαφόρων ἄλλοιώσεων καὶ ζημιῶν τός ὅποιας ἐμφανίζουν. Ή εὐαισθησία αὗτη τῶν σταφυλῶν ἔχαρται ἀπὸ τὸ εἰδός καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν σταφυλῶν, τὸν βαθμὸν ώριμότητός των, τὴν θερμοκρασίαν αὐτῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θειώσεως, τὸ ποσόν τοῦ θείου, ὡς καὶ ἀπὸ τὴν διάρκειαν τῶν θειώσεων.

Οὕτω δὲν δύνανται νὰ ὑποτεῦσην θειώσεις λόγῳ τῆς ὑπερευ πισθησίας των αἱ ποικιλίαι καὶ τὰ ὑβρίδαι τῆς ἀμερικανικῆς ἀμπέλου τοῦ εἰδους Vitis Labrusca.

Μεταξὺ τῶν εὐρωπαϊκῶν ἀμπέλων τοῦ

ΣΤΑΦΙΔΟΠΑΡΑΓΩΓΟΙ!

Μόνον ἡ καλὴ ποιότητα τῆς σταφίδος μπορεῖ νὰ συναγωνισθῇ ἀποτελεσματικά τις ξένες σταφίδες.